

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV 2008/55/EF

af 26. maj 2008

om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger

(kodificeret udgave)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93 og 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger ⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ⁽⁴⁾. Direktivet bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) I og med at anvendelsen af nationale bestemmelser om inddrivelse er begrænset til det nationale område, udgør disse bestemmelser en hindring for det indre markeds funktion. Dette forhold gør det navnlig inden for den fælles landbrugspolitik område ikke muligt at gennemføre landbrugsordningerne fuldt ud og retfærdigt, og det gør det lettere at gennemføre svigagtige handlinger.

(3) Det er nødvendigt at imødegå den trussel, som svig i stigende omfang udgør mod Fællesskabets og medlemsstaternes finansielle interesser og mod det indre marked med henblik på bedre at sikre konkurrenceevnen og sidstnævntes fiskale neutralitet.

(4) Det er derfor nødvendigt at fastsætte fælles regler om gensidig bistand ved inddrivelse.

(5) Disse regler bør finde anvendelse på inddrivelse af fordringer i forbindelse med de forskellige foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres af Den Europæiske Garantifond for Landbruget og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, bidrag og andre afgifter, og importafgifter og eksportafgifter, merværdiafgift og harmoniserede punktafgifter (forarbejdet tobak, alkohol og alkoholholdige drikkevarer og mineralolier) samt af indkomst- og formueskatter og afgifter af forsikringspræmier. De bør ligeledes finde anvendelse på inddrivelse af renter, administrative sanktioner og bøder, med undtagelse af strafferetlige sanktioner, samt omkostninger i forbindelse med disse fordringer.

(6) Den gensidige bistand bør for den myndigheds vedkommende, som anmodes om bistand, dels bestå i at meddele den myndighed, der anmoder om bistand, de for sidstnævnte myndighed nødvendige oplysninger til inddrivelse af fordringer, der er opstået i den medlemsstat, i hvilken denne myndighed befinder sig, samt i at gøre en betalingspligtig bekendt med ethvert dokument vedrørende sådanne fordringer, der hidrører fra denne medlemsstat, og dels i efter anmodning fra den myndighed, der anmoder om bistand, at foretage inddrivelse af fordringer, som er opstået i den medlemsstat, i hvilken sidstnævnte myndighed befinder sig.

(7) Disse forskellige former for bistand bør af den myndighed, der anmodes om bistand, ydes under overholdelse af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er gældende på dette felt i den medlemsstat, i hvilken myndigheden befinder sig.

⁽¹⁾ Udtalelse af 19.6.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 93 af 27.4.2007, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003. Direktivets oprindelige titel er: »Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med de foranstaltninger, der er finansieret af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told«. Den blev ændret ved direktiv 79/1071/EØF (EFT L 331 af 27.12.1979, s. 10), ved direktiv 92/12/EØF (EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1) og direktiv 2001/44/EF (EFT L 175 af 28.6.2001, s. 17).

⁽⁴⁾ Jf. bilag I, del A og B.

- (8) Betingelserne for, hvornår en myndighed kan anmode om bistand, bør fastlægges, og de særlige omstændigheder, hvorunder det i visse tilfælde skal være muligt for den myndighed, der anmodes om bistand, ikke at efterkomme denne anmodning, skal nøje defineres.
- (9) Med henblik på en mere effektiv inddrivelse af fordringer, for hvilke der er fremsat anmodning om inddrivelse, bør det dokument, som hjemler ret til eksekution, i princippet betragtes som et dokument i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.
- (10) Den myndighed, der anmodes om bistand, bør, når den inddriver en fordring på den myndigheds vegne, som anmoder om bistand, dersom de gældende bestemmelser i den medlemsstat, i hvilken førstnævnte myndighed befinder sig, tillader det, og i forståelse med den myndighed, der anmoder om bistand, kunne yde en betalingspligtig en betalingsfrist eller mulighed for betaling i rater. De eventuelle renter, som skal opkræves i forbindelse med ydelsen af disse betalingslettelser, bør overføres til den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der har anmodet om bistand, befinder sig.
- (11) Den myndighed, der anmodes om bistand, bør ligeledes på begrundet begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, for så vidt de gældende bestemmelser i den medlemsstat, i hvilken førstnævnte myndighed befinder sig, tillader det, kunne træffe retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelse af de fordringer, som er opstået i den medlemsstat, der anmoder om bistand. Disse fordringer skal ikke nødvendigvis nyde samme fortrinsstilling som lignende krav fra den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.
- (12) Det kan forekomme, at fordringen eller det eksekutionsgrundlag, som er udstedt i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, under inddrivelsesproceduren i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, anfægtes af den, hvem betaling afkræves. I dette tilfælde bør det fastsættes, at indsigelse fra denne skal fremsættes over for den kompetente instans i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, og at den myndighed, der anmodes om bistand, skal suspendere eksekutionsproceduren, indtil der foreligger en afgørelse fra den kompetente instans, medmindre den myndighed, der anmoder om bistand, anmoder om andet.
- (13) Det bør fastsættes, at de dokumenter og oplysninger, som afgives i forbindelse med den gensidige bistand ved inddrivelse af fordringer, ikke kan anvendes til andre formål.
- (14) Benyttelse af gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer må kun under særlige omstændigheder være baseret på finansielle fordele eller en andel i de opnåede resultater, men medlemsstaterne bør være i stand til at aftale godtgørelsesregler, hvis inddrivelsen giver anledning til særlige vanskeligheder.
- (15) Dette direktiv bør ikke medføre indskrænkning af den gensidige bistand, som visse medlemsstater allerede yder hinanden på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler og ordninger.
- (16) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (17) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del C, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv fastsættes de regler, som medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser skal indeholde med henblik på at sikre inddrivelse i de enkelte medlemsstater af fordringer af den i artikel 2 omhandlede art, som opstår i en anden medlemsstat.

Artikel 2

Dette direktiv finder anvendelse på alle fordringer vedrørende:

- a) restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EFGL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), herunder de beløb, der opkræves som led i disse foranstaltninger
- b) bidrag og andre afgifter, som opkræves i medfør af den fælles markedsordning for sukker
- c) importafgifter
- d) eksportafgifter
- e) merværdiafgift
- f) punktafgifter på:
 - i) forarbejdet tobak
 - ii) alkohol og alkoholholdige drikkevarer
 - iii) mineralolier

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Senest ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

g) indkomst- og formueskatter

h) afgifter af forsikringspræmier

i) renter, administrative sanktioner og bøder samt omkostninger i forbindelse med de fordringer, der er anført i litra a) til h), dog med undtagelse af strafferetlige sanktioner efter gældende lovgivning i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.

Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på fordringer i forbindelse med afgifter af identisk eller tilsvarende art, som måtte supplere de i artikel 3, nr. 6), omhandlede afgifter af forsikringspræmier eller træde i stedet for disse. Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler hinanden og Kommissionen datoen for sådanne afgifters ikrafttræden.

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »myndighed, der anmoder om bistand«: en medlemsstats kompetente myndighed, som fremsætter anmodning om bistand vedrørende en af de i artikel 2 omhandlede fordringer
- 2) »myndighed der anmodes om bistand«: en medlemsstats kompetente myndighed, hvortil en anmodning om bistand rettes
- 3) »importafgifter«: toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på importen, samt afgifter på importen, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugs-politik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugs-produkter
- 4) »eksportafgifter«: toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på eksporten, samt afgifter på eksporten, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugs-politik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugs-produkter
- 5) »indkomst- og formueskatter«: de skatter, som er opført i artikel 1, stk. 3, i Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier⁽¹⁾ sammenholdt med artikel 1, stk. 4, i samme direktiv

6) »afgifter af forsikringspræmier«:

a) i Belgien:	i) taxe annuelle sur les contrats d'assurance
	ii) jaarlijkse taks op de verzekeringcontracten
b) i Danmark:	i) afgift af lystfartøjsforsikringer
	ii) afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.
	iii) stempelafgift af forsikringspræmier
c) i Tyskland:	i) Versicherungssteuer
	ii) Feuerschutzsteuer
d) i Grækenland:	i) Φόρος κύκλου εργασιών (Φ.Κ.Ε)
	ii) Τέλη Χαρτοσήμου
e) i Spanien:	Impuesto sobre las primas de seguros
f) i Frankrig:	taxe sur les conventions d'assurances
g) i Irland:	levy on insurance premiums
h) i Italien:	imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 nr. 1216
i) i Luxembourg:	i) impôt sur les assurances
	ii) impôt dans l'intérêt du service d'incendie
j) i Malta:	taxxa fuq dokumenti u trasferimenti
k) i Nederlandene:	assurantiebelasting
l) i Østrig:	i) Versicherungssteuer
	ii) Feuerschutzsteuer
m) i Portugal:	imposto de selo sobre os prémios de seguros

⁽¹⁾ EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15. Senest ændret ved direktiv 2006/98/EF (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 129).

- n) i Slovenien: i) davek od prometa zavarovalnih poslov
ii) požarna taksa
- o) i Finland: i) eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt på vissa försäkringspremier
ii) palosuojelumaksu/brandskyddsavgift
- p) i Det Forenede Kongerige: insurance premium tax (IPT).

Artikel 4

1. På begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, meddeler den myndighed, der anmodes om bistand, førstnævnte myndighed alle oplysninger, der er af værdi for denne ved inddrivelsen af en fordring.

Med henblik på at fremskaffe disse oplysninger udøver den myndighed, der anmodes om bistand, de beføjelser, der er givet i de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om inddrivelse af lignende fordringer, som er opstået i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig.

2. I anmodningen om oplysninger anføres navn og adresse på den person, som de oplysninger, der skal gives, vedrører, og alle andre relevante oplysninger til identifikation, der sædvanligvis er tilgængelige for den myndighed, der anmoder om bistand, samt arten og størrelsen af den fordring, som ligger til grund for anmodningen.

3. Den myndighed, der anmodes om bistand, er ikke forpligtet til at give oplysninger:

- a) som den ikke ville være i stand til at fremskaffe med henblik på inddrivelse af lignende fordringer, der er opstået i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig
- b) som vil afsløre en handelsmæssig, industriel eller erhvervs-mæssig hemmelighed, eller
- c) hvis meddelelse ville kunne krænke denne stats sikkerhed eller offentlige orden.

4. Den myndighed, der anmodes om bistand, underretter den myndighed, der anmoder om bistand, om grunden til, at anmodningen om oplysninger ikke kan efterkommes.

Artikel 5

1. På begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, meddeler den myndighed, der anmodes om bistand, i overensstemmelse med de retsregler, der gælder for meddelelse af tilsvarende akter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, modtageren alle sådanne akter og afgørelser, herunder retslige, vedrørende en fordring eller dens inddrivelse, der hidrører fra den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der har anmodet om bistand, befinder sig.

2. I anmodningen om meddelelse anføres modtagerens navn og adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation, der sædvanligvis er tilgængelige for den myndighed, der anmoder om bistand, arten af og formålet med den akt eller afgørelse, der skal meddeles, og i givet fald skyldnerens navn og adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation, der sædvanligvis er tilgængelige for den myndighed, der anmoder om bistand, og den i akten eller afgørelsen omhandlede fordring samt alle andre formålstjenlige oplysninger.

3. Den myndighed, der anmodes om bistand, giver straks den myndighed, der anmoder om bistand, underretning om, hvorvidt anmodningen om meddelelse er blevet efterkommet, og især om, på hvilken dato akten eller afgørelsen er blevet fremsendt til modtageren.

Artikel 6

På begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, inddriver den myndighed, der anmodes om bistand, i overensstemmelse med de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder for inddrivelse af lignende fordringer, der er opstået i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, de fordringer, der er omhandlet i et dokument, som hjemler ret til eksekution.

Med henblik herpå behandles enhver fordring, for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, som en fordring fra den medlemsstats side, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, medmindre artikel 12 finder anvendelse.

Artikel 7

1. En anmodning om inddrivelse af en fordring, som den myndighed, der anmoder om bistand, retter til den myndighed, der anmodes om bistand, ledsages af et officielt eksemplar eller en bekræftet kopi af det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, og i givet fald af originaldokumentet eller en bekræftet kopi af andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelsen.

2. Den myndighed, der anmoder om bistand, kan kun fremsætte en anmodning om inddrivelse:

- a) såfremt fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, ikke anfægtes i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, undtagen i tilfælde, hvor artikel 12, stk. 2, andet afsnit, finder anvendelse
- b) når den i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, har iværksat de inddrivelsesforretninger, der kan indledes på grundlag af det i stk. 1 nævnte dokument, og når de trufne foranstaltninger ikke fører til betaling af hele fordringen.

3. I anmodningen om inddrivelse anføres:

- a) navn og adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den pågældende person og/eller tredjemand, som er i besiddelse af dennes aktiver
- b) navn, adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den myndighed, som anmoder om bistand
- c) en henvisning til det dokument, som hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmoder om bistand, befinder sig
- d) fordringens art, beløbets størrelse, herunder hovedstol, renter og bøder samt øvrige skyldige beløb anført i valutaerne i de medlemsstater, hvor de to myndigheder befinder sig
- e) den dato, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, og/eller den myndighed, der anmodes om bistand, underretter modtageren om fordringen
- f) datoen, fra hvilken, og perioden, i løbet af hvilken tvangsfuldbyrdelse er mulig i henhold til de love, der er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig
- g) alle andre relevante oplysninger.

Anmodningen om inddrivelse skal desuden indeholde en erklæring fra den myndighed, der anmoder om bistand, hvori det bekræftes, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

4. Den myndighed, der anmoder om bistand, fremsender til den myndighed, der anmodes om bistand, alle nødvendige oplysninger, som vedrører den sag, der har begrundet anmod-

ningen om inddrivelse, så snart den har fået kendskab til disse oplysninger.

Artikel 8

Det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, anerkendes uden videre og behandles automatisk som et dokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.

Uanset stk. 1 kan det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, i givet fald og i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, stadfæstes som, anerkendes som, suppleres med eller erstattes med et dokument, der hjemler ret til eksekution på denne medlemsstats område.

Senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen om inddrivelse bestræber medlemsstaterne sig på at fuldføre en sådan stadfæstelse, anerkendelse, supplerings eller erstatning af dokumentet med undtagelse af de i stk. 4 omhandlede tilfælde. Anmodningen kan ikke afslås, når det dokument, der hjemler ret til eksekution, er formelt korrekt. Den myndighed, der anmodes om bistand, informerer den myndighed, der anmoder om bistand, om baggrunden for overskridelse af perioden på tre måneder.

Når opfyldelsen af en af disse formaliteter medfører indsigelse vedrørende fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand, finder artikel 12 anvendelse.

Artikel 9

1. Inddrivelse finder sted i den valuta, der anvendes i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. Hele det beløb, som er inddrevet af den myndighed, som anmodes om bistand, overføres af den myndighed, der anmodes om bistand, til den myndighed, som anmoder om bistand.

2. Såfremt de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, tillader det, kan denne efter aftale med den myndighed, der anmoder om bistand, indrømme den betalingspligtige en betalingsfrist eller tillade betaling i rater. Renter, der opkræves af den myndighed, der anmodes om bistand, som følge af denne betalingsfrist, skal også overføres til den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

Fra det tidspunkt, hvor det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, er blevet anerkendt uden videre i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, eller er blevet stadfæstet, anerkendt, suppleret eller erstattet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, påløber der morarenter i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, og de overføres også til den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

Artikel 10

Uanset artikel 6, stk. 2, nyder fordringer til inddrivelse ikke nødvendigvis samme fortrinsstilling som lignende fordringer, der er opstået i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.

Artikel 11

Den myndighed, der anmodes om bistand, underretter straks den myndighed, der anmoder om bistand, om, hvad den har foretaget sig som følge af anmodningen om inddrivelse.

Artikel 12

1. Såfremt fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, anfægtes under inddrivelsesforretningen, indbringes sagen af den pågældende person for den kompetente instans i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, i overensstemmelse med de i sidstnævnte medlemsstat gældende retsregler. Den myndighed, der anmoder om bistand, giver den myndighed, der anmodes om bistand, meddelelse herom. Endvidere kan den pågældende give den myndighed, der anmodes om bistand, meddelelse herom.

2. Så snart den myndighed, der anmodes om bistand, har modtaget den i stk. 1 nævnte meddelelse enten fra den myndighed, der anmoder om bistand, eller fra den pågældende person, suspenderer den eksekutionsforretningen, indtil der foreligger en afgørelse fra den kompetente instans om spørgsmålet, medmindre den myndighed, der anmoder om bistand, anmoder om andet i overensstemmelse med andet afsnit i dette stykke. Såfremt den myndighed, der anmodes om bistand, finder det nødvendigt, og med forbehold af artikel 13, kan den træffe retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelsen i det omfang, love eller andre retsforskrifter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, tillader det for lignende fordringer.

Uanset første afsnit kan den myndighed, der anmoder om bistand i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i medlemsstaten, hvori den befinder sig, anmode den myndighed, der anmodes om bistand, om at inddrive en anfægtet fordring, for så vidt en sådan handling er tilladt efter de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. Hvis indsigelsesspørgsmålet senere afgøres til fordel for

skyldneren, tilbagebetaler den myndighed, som anmoder om bistand, eventuelt inddrevne beløb med tillæg af eventuel erstatning i overensstemmelse med de love og bestemmelser, som er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.

3. Når indsigelsen vedrører eksekutionsforanstaltninger, der er truffet i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, indbringes sagen for den kompetente instans i denne medlemsstat i overensstemmelse med dennes love og andre retsforskrifter.

4. Når den kompetente instans, for hvilken sagen er indbragt i henhold til stk. 1, er en domstol eller en forvaltningsdomstol, betragtes dennes afgørelse, hvis den giver den myndighed, der anmoder om bistand, medhold, og hvis den gør det muligt, at fordringen inddrives i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, som »det dokument, der hjemler ret til eksekution« efter artikel 6, 7 og 8, og inddrivelsen af fordringen gennemføres på grundlag af denne afgørelse.

Artikel 13

På begrundet begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, træffer den myndighed, der anmodes om bistand, retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelse af en fordring i det omfang, gældende love og andre retsforskrifter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, tillader det.

Med henblik på iværksættelsen af første stykke anvendes artikel 6, artikel 7, stk. 1, 3 og 4, og artikel 8, 11, 12 og 14 med de nødvendige ændringer.

Artikel 14

Den myndighed, der anmodes om bistand, er ikke forpligtet til:

- a) at yde den af artikel 6 til 13 omfattede bistand, hvis inddrivelse af fordringen på grund af skyldnerens situation kan give anledning til alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, for så vidt de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, tillader det for lignende nationale fordringer
- b) at yde den af artikel 4 til 13 omfattede bistand, hvis den oprindelige anmodning efter artikel 4, 5 eller 6 vedrører fordringer, der er over fem år gamle regnet fra det tidspunkt, hvor det dokument, der hjemler ret til eksekution, er oprettet i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, frem til tidspunktet for fremsættelse af anmodningen. Såfremt der imidlertid gøres indsigelse mod fordringen eller dokumentet, løber tidsfristen fra det tidspunkt, hvor den medlemsstat, der anmoder om bistand, fastslår, at der ikke længere kan gøres indsigelse mod fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution.

Den myndighed, der anmodes om bistand, underretter den myndighed, der anmoder om bistand, om grundene til, at anmodningen om bistand ikke kan efterkommes. Kommissionen underrettes ligeledes om det begrundede afslag.

Artikel 15

1. Spørgsmål om forældelse afgøres udelukkende ud fra de retsregler, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

2. De inddrivelsesforanstaltninger, der i overensstemmelse med anmodningen om bistand træffes af den myndighed, som anmodes om bistand, og som, såfremt de var blevet truffet af den myndighed, der anmoder om bistand, ville have medført suspension eller afbrydelse af forældelsen i henhold til de retsregler, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, anses med hensyn til denne virkning for at være truffet i sidstnævnte stat.

Artikel 16

Dokumenter og oplysninger, der meddeles den myndighed, der anmodes om bistand, med henblik på gennemførelsen af dette direktiv, må af denne kun meddeles til:

- a) den i anmodningen om bistand omhandlede person
- b) de personer og myndigheder, der har til opgave at inddrive fordringerne, og kun i dette øjemed
- c) de retsinstanser, for hvilke sagerne om inddrivelse af fordringer indbringes.

Artikel 17

Anmodninger om bistand og det dokument, som hjemler ret til eksekution, og andre relevante dokumenter ledsages af en oversættelse til det officielle sprog eller til et af de officielle sprog i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, idet sidstnævnte dog har mulighed for at give afkald på en sådan oversættelse.

Artikel 18

1. Den myndighed, som anmodes om bistand, inddriver og tilbageholder alle omkostninger i forbindelse med inddrivelse af fordringen i overensstemmelse med de love og bestemmelser i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, som er gældende for tilsvarende fordringer.

2. Medlemsstaterne giver indbyrdes afkald på godtgørelse af omkostninger i forbindelse med deres gensidige bistand i medfør af dette direktiv.

3. Ved inddrivelser, der enten frembyder særlige vanskeligheder, dvs. som er forbundet med meget store omkostninger eller falder inden for rammerne af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, kan de myndigheder, som anmoder om og anmodes om bistand, aftale særlige godtgørelsesregler for de pågældende tilfælde.

4. Den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, forbliver dog ansvarlig over for den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, for godtgørelse af eventuelle omkostninger og tab som følge af foranstaltninger, som erklæres ubegrundede, og som er indledt for at fastslå gyldigheden af fordringen eller af det dokument, der er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand.

Artikel 19

Medlemsstaterne tilsender hinanden en liste over de myndigheder, der har beføjelse til at fremsætte og modtage anmodninger om bistand.

Artikel 20

1. Kommissionen bistås af Inddrivelsesudvalget, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

Artikel 21

Udvalget kan behandle ethvert spørgsmål, der vedrører anvendelsen af dette direktiv, og som forelægges af formanden på eget initiativ eller efter anmodning af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 22

Reglerne for gennemførelse af artikel 4, stk. 2 og 4, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 7, 8, 9 og 11, artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 14, artikel 18, stk. 3, og artikel 24 og for, hvilke kommunikationsmidler myndighederne kan benytte og reglerne for omregning og overførsel af inddrevne beløb og for fastsættelse af minimumsbeløb for fordringer, som kan danne grundlag for en anmodning om bistand, vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 20, stk. 2.

Artikel 23

Dette direktiv er ikke til hinder for en mere omfattende gensidig bistand, som visse medlemsstater yder eller måtte yde hinanden i medfør af aftaler eller ordninger, herunder for så vidt angår meddelelse af inden- eller udenretslige dokumenter.

Artikel 24

Hver medlemsstat underretter Kommissionen om de foranstaltninger, den træffer med henblik på dette direktivs gennemførelse.

Kommissionen giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom.

Hver medlemsstat underretter hvert år Kommissionen om antallet af anmodninger om oplysninger, meddelelse og inddrivelse, der afsendes og modtages hvert år, fordringernes størrelse og de inddrevne beløb.

Kommissionen rapporterer hvert andet år til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af disse ordninger og om de opnåede resultater.

Artikel 25

Direktiv 76/308/EØF, som ændret ved de retsakter, der er nævnt i bilag I, del A og B, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del C, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 26

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 27

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. maj 2008.

På Rådets vegne

D. RUPEL

Formand

BILAG I

DEL A

Ophævet direktiv med ændringer

(jf. artikel 25)

Direktiv 76/308/EØF
(EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18)

Direktiv 79/1071/EØF
(EFT L 331 af 27.12.1979, s. 10)

Direktiv 92/12/EØF
(EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1)

Udelukkende artikel 30a

Direktiv 92/108/EØF
(EFT L 390 af 31.12.1992, s. 124)

Udelukkende artikel 1, nr. 9)

Direktiv 2001/44/EF
(EFT L 175 af 28.6.2001, s. 17)

DEL B

Ikke-ophævede ændringsretsakter

Tiltrædelsesakten af 1979

Tiltrædelsesakten af 1985

Tiltrædelsesakten af 1994

Tiltrædelsesakten af 2003

DEL C

Liste over frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 25)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
76/308/EØF	1. januar 1978
79/1071/EØF	1. januar 1981
92/12/EØF	1. januar 1993 ⁽¹⁾
92/108/EØF	31. december 1992
2001/44/EF	30. juni 2002

⁽¹⁾ For så vidt angår artikel 9, stk. 3, kan Danmark dog sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme denne bestemmelse i kraft senest den 1. januar 1993

BILAG II

Sammenligningstabel

Direktiv 76/308/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, indledende tekst, litra a) til e)	Artikel 2, stk. 1, litra a) til e)
Artikel 2, indledende tekst, litra f), første, andet og tredje led	Artikel 2, stk. 1, litra f), nr. i), ii) og iii)
Artikel 2, indledende tekst, litra g) til i)	Artikel 2, stk. 1, litra g) til i)
Artikel 3, første til femte led	Artikel 3, nr. 1) til 5)
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra a)	Artikel 3, nr. 6), litra l)
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra b)	Artikel 3, nr. 6), litra a)
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra c)	Artikel 3, nr. 6), litra c)
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra d)	Artikel 3, nr. 6), litra b)
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra e)	Artikel 3, nr. 6), litra e)
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra f)	Artikel 3, nr. 6), litra d)
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra g)	Artikel 3, nr. 6), litra f)
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra h)	Artikel 3, nr. 6), litra o)
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra i)	Artikel 3, nr. 6), litra h)
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra j)	Artikel 3, nr. 6), litra g)
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra k)	Artikel 3, nr. 6), litra i)
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra l)	Artikel 3, nr. 6), litra k)
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra m)	Artikel 3, nr. 6), litra m)
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra n)	—
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra o)	Artikel 3, nr. 6), litra p)
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra p)	Artikel 3, nr. 6), litra j)
Artikel 3, sjette led, første afsnit, litra q)	Artikel 3, nr. 6), litra n)
Artikel 3, sjette led, andet afsnit	Artikel 2, stk. 2
Artikel 4 og 5	Artikel 4 og 5
Artikel 6, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, stk. 2
Artikel 7, stk. 1 og 2	Artikel 7, stk. 1 og 2
Artikel 7, stk. 3	Artikel 7, stk. 3, første afsnit
Artikel 7, stk. 4	Artikel 7, stk. 3, andet afsnit
Artikel 7, stk. 5	Artikel 7, stk. 4
Artikel 8, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 8, stk. 2, første, andet og tredje afsnit	Artikel 8, stk. 2, 3 og 4

Direktiv 76/308/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 9–19	Artikel 9–19
Artikel 20, stk. 1 og 2	Artikel 20, stk. 1 og 2
Artikel 20, stk. 3	—
Artikel 21, 22 og 23	Artikel 21, 22 og 23
Artikel 24	—
Artikel 25, stk. 1, første og andet punktum	Artikel 24, stk. 1 og 2
Artikel 25, stk. 2, første og andet punktum	Artikel 24, stk. 3 og 4
Artikel 26	Artikel 27
—	Bilag I
—	Bilag II